

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201699
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6319201699.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: Y. M. G. R. L. V., L..V., E.: XXX XX XXX, Ž. X. Q., Č. R., konajúca na území V. R. prostredníctvom organizačnej zložky: Y. M. G. R. L. V., L..V., pobočka zahraničnej banky, E.: XX XXX XXX, Š. X/A, M., proti žalovanému: X.. X. Z., A. H. XXX, A. H., o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.10.2019, č.k. 23Csp/85/2019-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zriadil záložné právo k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného X.. X. Z., R.. Z., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom A. H. XXX, pozemok parcely registra „C“, parcelné č. XXXX/X, o výmere 811 m², druh pozemku: ostatná plocha, nachádzajúci sa v katastrálnom území DO.S. S. W., v obci M. - mestská časť U. S. W., v okrese M. E., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, v podiele 1/1 (v celku) (ďalej len „nehnuteľnosť“), v prospech žalobcu za účelom zabezpečenia pohľadávky vyplývajúcej z Dohody o ručení č. XXXXXX/CORP/XXXX zo dňa 01.12.2017 (ďalej len „dohoda o ručení“) v spojení so Zmluvou o úverovom rámci, č. XXXXXX/CORP/XXXX, zo dňa 01.12.2017 (ďalej len „úverová zmluva“ alebo „zmluva o úvere“) v sume 136.358,80 eura s príslušenstvom, a to až do okamihu úplného uspokojenia pohľadávky. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 08.08.2019, podaným na Okresný súd Brezno, domáhal zriadenia záložného práva v prospech žalobcu na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej z dohody o ručení v spojení s úverovou zmluvou na nehnuteľnosť, a to až do okamihu úplného uspokojenia pohľadávky. Dôvodil, že spoločnosť V. V., V..R..J., IČO: XX XXX XXX, so sídlom na P. X, W. M. (ďalej len „dlžník“) poskytol na základe zmluvy o úvere finančné prostriedky vo forme kontokorentného úveru v sume 150.000 eur. Konečná splatnosť úveru nastala v súlade s článkom 4.1.7, článkom 4.1.10 a článkom 7.1.5. zmluvy uplynutím výpovednej lehoty dňa 28.09.2018. Napriek splatnosti úveru a výzve na úhradu záväzku dlžník svoj záväzok do dňa podania návrhu nesplatil. Žalobca dňa 01.12.2017 uzatvoril so žalovaným, ktorý bol v čase poskytnutia úveru konateľom a spoločníkom dlžníka, dohodu o ručení a zaviazal sa uspokojiť žalobcu ako veriteľa v prípade, ak dlžník nesplní svoj záväzok riadne a včas. Vzhľadom na to, že dlžník neuhradil v termíne splatnosti svoj záväzok, žalobca zaslal dňa 12.11.2018 žalovanému výzvu na úhradu záväzku zo zmluvy o úvere. Žalovaný však nepristúpil k žiadnemu plneniu, a to ani po stretnutí strán sporu dňa 09.05.2019, preto žalobca dňa 10.07.2019 doručil žalovanému opätovne výzvu ručiteľovi na úhradu záväzku.

3. Žalobca ďalej uviedol, že notárskou zápisnicou č. N 247/2019, Nz 3772/2019, NCRIs 3893/2019, zo dňa 07.02.2019 (ďalej len „notárska zápisnica“) dlžník písomne uznal svoj záväzok zo zmluvy o úvere a zaviazal sa ho splácať spoločne a nerozdielne s prístupujúcim dlžníkom X. Q. (ďalej len „spoludlžník“), pričom obaja súhlasili s priamou vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Vzhľadom na to, že dlžník a spoludlžník uhradili z dohodnutých splátok len sumu 1.000 eur, podal žalobca dňa 08.07.2019 na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie, pričom zistil, že proti obom sú vedené iné exekučné konania a nevlastnia žiaden ďalší majetok, z ktorého by sa žalobca mohol uspokojiť, nakoľko sú nemajetní. Vo vzťahu k majetkovým pomerom žalovaného žalobca uviedol, že je zjavne majetný, nakoľko v jeho vlastníctve je viacero nehnuteľností (pozemok parcela č. XXX, o výmere 1.108 m², a parcela č. XXX, o výmere 2.645 m², a stavba rodinný dom na pozemku parcela č. XXX, k.ú. R. M., na LV č. XX, v podiely 1; byt č. XXX, na parcele č. XXXXX/X, priestor č. 1 na parcele č. XXXXX/X, k.ú. S. X., všetko na LV č. XXXX; byt č. 13, priestor č. 22 a č. 9, všetky na pozemku parcela č. XXXX/X, k.ú. M. M., na LV č. XXXX), pričom len predmetná nehnuteľnosť, na ktorú žiadal zriadiť záložné právo a ktorú žalovaný nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 16.04.2019, bez zjavnej potreby financovania jej kúpy prostredníctvom úveru zabezpečeného zriadením záložného práva, je ako jediná nezaťažená, a preto je jediným reálne exekvovateľným majetkom, z ktorého by mohol byť uspokojený na svojich právach. Žalobca tiež vyslovil dôvodnú obavu o ohrození exekúcie, najmä možnými snahami žalovaného zbaviť sa nehnuteľnosti a dostať ju tak mimo dispozície výkonu súdneho rozhodnutia. Jeho obava vychádzala z toho, že do dňa podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalovaný neuhradil žiadnu čiastku za účelom uspokojenia jeho pohľadávky a ani neprejavil záujem ju uhradiť, a preto usudzoval, že žalovaný nemá úprimný záujem uhradiť svoj záväzok z poskytnutého ručenia; celková výška pohľadávky voči žalovanému pritom predstavovala ku dňu 25.07.2019 sumu istiny 136.358,80 eura s príslušenstvom. Žalobca bol toho názoru, že zriadením záložného práva by nedošlo na strane žalovaného k žiadnej ujme, keďže predmetná časť jeho majetku je v nižšej hodnote ako je jeho záväzok voči nemu, nehnuteľnosť je v jeho výlučnom vlastníctve, nie je určená na výstavbu, nie je na ňom postavená žiadna nehnuteľnosť, a teda ju žalovaný neužíva na uspokojenie svojich potrieb alebo potrieb jemu blízkych osôb; zabezpečovacie opatrenie by teda nijako nezasiahlo do jeho súkromia, či práva na obydlie. Na uvedenom základe žalobca navrhol konajúcemu súdu nariadiť zabezpečovacie opatrenie, alternatívne neodkladné opatrenie, a to až do času úplného uspokojenia jeho pohľadávky voči žalovanému, nakoľko len tak nebude ohrozená exekúcia na vymoženie jeho splatnej a vymáhateľnej pohľadávky.

4. Po postúpení veci na Okresný súd Bratislava IV a rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.09.2019, č.k. 6NcC/16/2019-123, o určení miestnej príslušnosti tohto súdu na prejednanie a rozhodnutie veci, žalobca dňa 19.08.2019 konajúcemu súdu oznámil, že dňa 09.08.2019 podal na Okresný súd Banská Bystrica žalobu voči žalovanému, ktorej predmetom je zaplatenie sumy 136.358,80 eura s príslušenstvom; konanie je vedené pod sp. zn. 34Up/1009/2019.

5. Konajúci súd, po oboznámení sa s návrhom žalobcu a s listinnými dôkazmi založenými v spise konštatoval, že žalobca osvedčil, že medzi stranami sporu bola uzatvorená dohoda o ručení, na podklade ktorej si žalobca uplatňoval svoju pohľadávku voči žalovanému, keďže dlžník a ani spoludlžník svoj záväzok riadne neplnili. Žalobca rovnako osvedčil predpoklad ohrozenia budúcej exekúcie, ktorý konajúci súd vyvodil z toho, že žalovaný, napriek vedomosti o svojich záväzkoch a opakovaných výzvach zo strany žalobcu, odmietal splniť svoj záväzok, pričom považoval za veľmi nepravdepodobné, že by sa žalobca mohol uspokojiť v rámci exekučného konania vedeného proti dlžníkovi a spoludlžníkovi (ako povinným), nakoľko títo sú nemajetní; žalovaný pritom má vo vlastníctve iba jednu nezaťaženú nehnuteľnosť, na ktorú žalobca žiadal zriadiť záložné právo. Vzhľadom na výšku peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému a hodnotu nehnuteľnosti, ktorú navrhol zaťažiť záložným právom, súd prvej inštancie usúdil, že vyhovením návrhu žalobcu by nedošlo k zjavnému nepomeru medzi zabezpečovanou pohľadávkou a majetkom, na ktorý sa zabezpečovacie opatrenie vzťahuje, a teda k porušeniu zásady proporcionality; nehnuteľnosť žalovaného pritom považoval za spôsobilý predmet záložného práva.

6. Konštatujúc, že boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, konkrétne, že žalobca osvedčil peňažnú pohľadávku voči žalovanému a skutočnosť, že prípadná exekúcia je bezprostredne ohrozená, pričom bola dodržaná zásada primeranosti a proporcionality, za aplikácie ustanovení § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 336 ods. 1 a 2, § 343 ods. 1 a ods. 2, § 344, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), konajúci súd návrhu žalobcu

na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel. Na uvedenom základe v ďalšom nepovažoval za potrebné rozhodovať i o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 ods. 3 C.s.p.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., keď žalobcovi, ktorý mal v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia plný úspech, priznal jeho náhradu v plnom rozsahu.

8. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) C.s.p. a navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne. Dôvodil, že konajúci súd mu doručil výlučne uznesenie, ktorým zriadil záložné právo k jeho nehnuteľnosti, bez toho, aby mu najskôr doručil návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spolu s prílohami. Podľa mienky žalovaného týmto postupom súd prvej inštancie porušil ustanovenia C.s.p. o doručovaní, a keďže sa nemal možnosť k žalobcom tvrdeným skutočnostiam vyjadriť, výrazne porušil i princípy právnej istoty a legality, resp. ďalšie bližšie nešpecifikované; tieto okolnosti považoval žalovaný za dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti poznamenal, že mu konajúci súd doručil dve totožné uznesenia týkajúce sa tej istej veci, z čoho vyvodil, že žalobca podal dva totožné návrhy na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia; z uvedeného dôvodu podal žalovaný dve totožné odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie.

9. Žalovaný konajúcemu súdu vytykal povrchné skúmanie žalobcom predložených dôkazov, z ktorých vyvodil následne opodstatnenosť podaného návrhu, keď on sám ho považoval za predčasný, v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Podľa názoru žalovaného, žalobca opísal skutkový stav nepravdivo a subjektívne. Zdôraznil, že od prvej prevzatej výzvy od žalobcu zo dňa 12.11.2018 s ním aktívne komunikoval, ako jediný preberal doručovanú korešpondenciu, aktívne situáciu riešil, dokonca zabezpečil účasť splnomocneného zástupcu spoludlžníka na osobnom rokovaní v banke a ďalšiu komunikáciu s ním, a teda sa nijakým spôsobom nevyhýbal riešeniu situácie, práve naopak. Podotkol, že odo dňa 12.04.2018 už nevykonáva funkciu konateľa, a preto nemá ako ovplyvniť konanie dlžníka, chod jeho firmy, plnenie záväzkov a ani vymáhanie pohľadávok; dokonca nemal vedomosť ani o tom na čo boli použité peňažné prostriedky z čerpaného úveru.

10. Pokiaľ išlo o samotnú pohľadávku žalobcu, žalovaný mal za to, že žalobca nepreukázal, že po úhrade časti záväzku zo strany dlžníka a spoludlžníka v sume 1.000 eur, podal dňa 08.07.2019 návrh na vykonanie exekúcie; rovnako nepreukázal, že ani jeden z dotknutých nevlastní žiaden majetok a nepodniká. Žalovaný mal pritom vedomosť, že spoludlžník vlastnil majetok, a to nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území M. - S. X., zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX, ktorú previedol na svoju manželku a žalobca voči tomuto právnomu úkonu neodporoval, ale ostal voči nemu pasívny, rovnako ako pri vymáhaní pohľadávok dlžníka od spoločnosti U. A., L..V.. Ak by žalobca konal s odbornou starostlivosťou, jeho pohľadávka by mohla byť, po odrátaní sumy cca 47.000 eur za neoprávnený zápočet zo strany spoločnosti U. A., L..V.. a po odporovaní právneho úkonu (prevod nehnuteľnosti spoludlžníka na manželku v orientačnej hodnote 150.000 eur, zaťaženej úverom v nezistenej výške), z viac ako polovice uspokojená. Žalovaný sa domnieval, že na základe zabezpečenej pohľadávky dlžníka voči spoločnosti V. SK, L..V., mala byť žalobcovi vyplatená suma 5.222,01 eura, čo p. Q. (spoludlžník), v postavení konateľa dlžníka, aj žalobcovi písomne deklaroval, avšak tento na výzvu žalovaného, či takéto plnenie bolo z jeho strany prijaté, nereagoval. V tomto postupe videl žalovaný porušenie povinností zo strany žalobcu vymáhať pohľadávku spravodlivo a konať v rámci poctivého obchodného styku. Zdôraznil že žalobca pred poskytnutím úveru dlžníkovi, po preskúmaní jeho zabezpečovaných pohľadávok, nevyžadoval iné zabezpečenie úveru, a preto mu nebolo jasné, prečo sa žalobca pri zabezpečení dlhu prioritne nezaoberal uvedenými pohľadávkami. Žalovaný v tejto súvislosti tiež podotkol, že mu žalobca odmietal poskytovať akékoľvek informácie, pričom mu ani neoznámil, kedy a za akých okolností dlžník prestal plniť a len mu priamo doručil výzvu na úhradu celej dlžnej sumy.

11. Podľa mienky žalovaného žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz zakladajúci dôvodný predpoklad o ohrození prípadnej exekúcie voči nemu, keď v tomto smere vyjadril len domnienky, bez osvedčenia dôvodnej a opodstatnenej obavy, že by sa pokúsil o konanie a plánoval by úkony súvisiace s prevodom jeho majetku. I predložený výpis z listu vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie U.S. S. W., bez zápisu plomby, na základe ktorej by žalobca mohol nadobudnúť obavu o

dispozícii s majetkom, preukazuje, že nevykonáva žiadne úkony za účelom predaja majetku. Rovnako ani pri ostatných nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve, ktoré sú zaťažené záložným právom v prospech inej banky, nefiguruje na listoch vlastníctva žiadna poznámka o začatí alebo o výkone záložných práv, a preto je zrejmé, že si svoje záväzky voči týmto bankám plní riadne a včas. Na uvedenom základe považoval žalovaný obavu žalobcu o nevykonalnosť pohľadávky a o ohrození exekúcie za absolútne neopodstatnenú, ničím nepreukázanú a neodôvodnenú. Vzhľadom na to, že nevykonáva žiadne právne a ani iné úkony za účelom prevodu majetku, majetok nezaťažuje, vyjadril žalovaný domnienku, že žalobca koná špekulatívne, s cieľom získať nielen plnenie, ale i výhodnú nehnuteľnosť v centre Bratislavy. V tejto súvislosti podotkol, že žalobca nemohol poznať jeho zámer s nehnuteľnosťou, či ju plánoval využiť pre svoje vlastné potreby alebo pre potreby jeho rodiny a príbuzných, a preto sa nestotožnil s jeho argumentáciou o tom, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia nedôjde k zásahu do jeho práv nad nevyhnutnú mieru.

12. V ďalšom žalovaný poznamenal, že súdna judikatúra ustálila, že pokiaľ pohľadávka veriteľa v dôsledku jeho zavinenia nemôže byť celkom alebo sčasti uspokojená dlžníkom, neodôvodňuje to síce zánik nároku voči ručiteľovi, avšak v takom prípade má ručiteľ možnosť vznášať voči veriteľovi námietky a ak sú tieto dôvodné, súd má žalobu veriteľa voči nemu zamietnuť; nárok voči dlžníkovi môže pritom trvať aj naďalej. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že aj samotným nekonaním žalobcu zaniklo jeho právo ako ručiteľa uplatniť si náhradu za prípadné plnenie namiesto pôvodných dlžníkov, pretože žalobca svojou nečinnosťou umožnil spoludlžníkovi zbaviť sa svojho majetku. Na základe uvedeného žalovaný považoval námietky vznesené voči konaniu žalobcu za opodstatnené, preukázateľné a nesporné.

13. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného nestotožnil s jeho námietkami a navrhol, aby odvolací súd jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné a napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Žalobca všetky tvrdenia žalovaného v odvolaní poprel, keď skutočnosti ním uvádzané považoval v niektorých častiach za značne zmätočné, účelovo interpretované, tendenčné a v konečnom dôsledku za také, ktoré neboli spôsobilé spochybniť správnosť a zákonnosť postupu konajúceho súdu, a napokon ani dôvodnosť žalobného návrhu. Zdôraznil, že všetku korešpondenciu doručoval rovnako všetkým zúčastneným stranám, nielen žalovanému, pričom tento neprevzal výzvu na úhradu záväzku zo dňa 12.11.2018, ktorá sa mu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Situáciu aktívne riešil, na požiadanie žalovaného zorganizoval osobné stretnutia a buď písomne alebo telefonicky reagoval na jeho žiadosti. V tomto smere predložil komunikáciu medzi ním a právnou zástupkyňou žalovaného, z ktorej malo podľa jeho názoru vyplývať, že to bol žalovaný, ktorý nekomunikoval.

14. V ďalšom žalobca poprel tvrdenia žalovaného o jeho účelovom konaní zameranom proti nemu, ako aj o tom, že opomenul vykonať náležité kroky proti dlžníkovi a spoludlžníkovi, o čom mali svedčiť listinné dôkazy týkajúce sa prebiehajúceho exekučného konania proti nim ako povinným. Podľa nich je vzhľadom na stav majetku tak dlžníka, ako i spoludlžníka jeho šanca na vymoženie pohľadávky z ich majetku takmer nulová. Žalobca mal za to, že vždy postupoval obozretné, ešte v lete 2018, t.j. predtým ako pristúpil k akýmkoľvek úkonom voči žalovanému, vykonal lustráciu majetku spoludlžníka a zistil, že svoj majetok previedol na inú osobu. V tejto súvislosti skúmal i možnosti odporovateľnosti právneho úkonu spoludlžníka, avšak zistiac, že prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z dlžníka na kupujúceho zodpovedalo protiplnenie kupujúceho poskytnutého prostredníctvom hypotekárneho úveru, nemohol tento úkon s úspechom napadnúť a odporovať mu; navyše mal za to, že s ohľadom na mieru zabezpečenia záložného veriteľa vo výške 100 % z ceny bytu, by ani v prípade odporovateľnosti tohto úkonu jeho pohľadávku nebolo možné uspokojiť. Pokiaľ išlo o započítanie pohľadávky zo strany spoločnosti U. A., L.V., žalobca uviedol, že v skutočnosti išlo o spoločnosť U. G., V.R.J. a pohľadávka predstavovala sumu 33.557,77 eura, a nie 47.000 eur, ako chybné uviedol žalovaný. Táto pohľadávka pritom nebola vzhľadom na ustanovenia zmluvy o dielo, uzavretej medzi dlžníkom a uvedenou spoločnosťou, prevoditeľná, a preto nemohla byť predmetom záložného práva zriadeného v prospech žalobcu; na uvedenom základe nemohol podniknúť žiadne relevantné právne kroky.

15. Žalobca zdôraznil, že súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie na jediný majetok žalovaného, ktorý vlastní v celku a ktorý nie je zaťažený právami tretích osôb, pričom ide o pozemok, cca 15 kilometrov od centra Bratislavy. Pokiaľ by žalovaný vykonal právne úkony týkajúce sa nehnuteľnosti a na liste vlastníctva k nehnuteľnosti by bola zapísaná prípadná plomba, nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by už podľa neho stratilo svoj účel. Žalobca dal do pozornosti, že v priebehu konania sa monitorovaním majetkových zmien na nehnuteľnostiach viacerých dlžníkov dozvedel, že žalovaný ako

fyzická osoba nadobudol na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.07.2019, v konaní pod sp. zn. 3Er/773/2002, nehnuteľnosť evidovanú na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie Slovenská H., ktorej sa okamžite zbavil a previedol ju na obchodnú spoločnosť Z. G., V.R..J., ktorej je 100 % - ným vlastníkom. Podľa mienky žalobcu je potom zrejmé, že žalovaný v mesiaci október 2019 nadobudol do vlastníctva nezaťažené pozemky a uvedomujúc si svoju situáciu, tieto ihneď previedol na spriaznenú obchodnú spoločnosť, pravdepodobne z dôvodu, aby tieto nemohol žalobca exekvovať. Z tohto úkonu žalovaného nebolo možné badať úprimný záujem uspokojiť jeho pohľadávku, práve naopak skôr predpokladať budúce kroky žalovaného, ktoré by nasledovali ihneď po zrušení zabezpečovacieho opatrenia.

16. Žalobca uzavrel, že ako držiteľ pohľadávky je oprávnený zvoliť si spôsob, akým bude pohľadávku voči svojim dlžníkom, vrátane žalovaného ako ručiteľa, vymáhať, pričom voči dlžníkovi a spoludlžníkovi už pohľadávku vymáha a s využitím všetkých dostupných prostriedkov ju rovnako vymáha aj od žalovaného.

17. Žalobca v podaní zo dňa 15.01.2020 informoval konajúci súd o podstatnej zmene skutočností, ktoré mali potvrdzovať dôvodnosť ním podaného návrhu. Lustráciou majetku žalovaného totiž zistil, že žalovaný vo vzťahu k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie S. X., podal dňa 14.05.2020 na katastrálnom odbore Okresného úradu Bratislava, návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva v prospech tretej osoby, konanie vedené pod č. V-13026/2020, pričom dňa 15.05.2020 podal na katastrálnom odbore Okresného úradu Banská Bystrica, i návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva v prospech tretej osoby aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie M. M., konanie vedené pod č. W. XXXX/XXXX. Tieto skutočnosti mali nasvedčovať tomu, že žalovaný sa zbavuje svojho majetku, a tak sa snaží zmať uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní; možno preto podľa neho dôvodne predpokladať, že pokiaľ by konajúci súd nezriadil záložné právo k nehnuteľnosti, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie U. S. W., žalovaný by nezaťaženú nehnuteľnosť previedol na tretiu osobu.

18. Žalobca podaním zo dňa 17.08.2020 doplnil, že žalovaný vo vzťahu k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie S. X., podal dňa 12.08.2020 na katastrálnom odbore Okresného úradu Bratislava, návrh na povolenie vkladu záložného práva v prospech tretej osoby, konanie vedené pod č. V-22398/2020, čomu nasvedčoval výpis z listu vlastníctva a snímok obrazovky s informáciami o katastrálnom konaní. Žalovaný celkom zjavne zriadil a ďalej sa snaží zriaďovať záložné práva k nehnuteľnostiam vo svojom vlastníctve, t.j. robí také úkony, ktorými zaťažuje svoj majetok záložnými právami v prospech tretích osôb, čoho dôsledkom je, že jeho pohľadávka nebude môcť byť uspokojená; žalobca sa preto dôvodne domnieval, že obdobné úkony bude žalovaný vykonávať aj na ostatných nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve.

19. Žalovaný, po obdržaní návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a pripojených príloh, vo vyjadrení doručenom konajúcemu súdu dňa 16.09.2020, navrhol, aby odvolací súd predmetné uznesenie zrušil. Poukázal na to, že žalobca opakovane urguje konajúci súd predložiť vec Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o podanom odvolaní, pričom súčasne ho informuje o nových skutočnostiach týkajúcich sa nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, hoci ho už súd prvej inštancie nariadil. Týmto postupom vytvára chaos v súdnych konaniach, ktoré sám inicioval, vrátane konania o veci samej na Okresnom súde Brezno, sp. zn. 7Cb/8/2019; svojimi úkonmi konania spomaľuje, preto jeho konanie nemôže požívať právnu ochranu. Žalovaný sa opätovne ohradil voči tomu, že by celú záležitosť neriešil, pričom pokiaľ ide o jeho postup v prebiehajúcom konaní, je evidentné, že sa len bráni.

20. Vo vzťahu k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalovaný uviedol, že v ňom žalobca uviedol také tvrdenia, ktoré sa nezakladali na pravde a obsahovo si odporovali, všetko v snahe získať jeho majetok, a nie uspokojiť svoju pohľadávku. Zopakoval, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je predčasný, zriadenie záložného práva k jeho nehnuteľnosti je neopodstatnené, a samotné konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Podľa neho konajúci súd vyhodnotil tvrdenia žalobcu nesprávne, pričom len povrchno skúmal i ním predložené dôkazy. V tomto smere podotkol, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o existencii dôvodného predpokladu zmarenia prípadnej exekúcie. Na uvedenom základe žalovaný označil celé konanie za hrubo porušujúce jeho práva. Pokiaľ išlo o tie skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v doplnení návrhu a vyvodzoval z nich, že byt (bez označenia ktorý - pozn. odvolacieho súdu) predáva, žalovaný

ozrejmil, že išlo o refinancovanie úveru. V ostatnom zotrval na tých tvrdeniach uvedených v odvolaní proti napadnutému uzneseniu.

21. Žalobca podaním zo dňa 18.09.2020, 20.10.2020 a následne zo dňa 12.02.2021 oznámil ďalšiu zmenu podstatných skutočností v predmetnej veci, a to, že žalovaný vo vzťahu k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie S. X., podal dňa 08.09.2020 na katastrálnom odbore Okresného úradu Bratislava, návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva v prospech tretej osoby, konanie vedené pod č. V-24818/2020, ktorému správny orgán vyhovel a ku dňu 13.10.2020 povolil vklad vlastníckeho práva v prospech X. A., pričom vo vzťahu k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XX, katastrálne územie R. M. sa snaží previesť svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 na tretiu osobu, čomu nasvedčuje zápis plomby pod č. W. XXX/XXXX (kúpna zmluva). Na uvedenom základe mal žalobca za to, že žalovaný evidentne urobil právne úkony, z ktorých je možné predpokladať, že prevádza vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na tretie osoby. Podotkol, že o predmetných skutočnostiach informoval konajúci súd (odvolací súd) využívajúc tak svoje procesné práva, ktoré mu Civilný sporový poriadok. Zo správania sa žalovaného nepochybne vyplýva, že sa dlhodobo a účelovo zbavuje svojho majetku, t.j. znižuje jeho masu, a preto je nepochybné, že v prípade nenariadenia zabezpečovacieho opatrenia, resp. jeho zrušenia, by bola exekúcia voči žalovanému ohrozená.

22. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

23. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p. zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p. záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

25. Podľa § 344 C.s.p. ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

26. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

27. Podstatou zabezpečovacieho opatrenia je zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Základným predpokladom pre jeho nariadenie je teda spôsobilý predmet záložného práva a obava veriteľa z ohrozenia exekúcie, čím sa sleduje zvýšenie vymožiteľnosti peňažnej pohľadávky veriteľa a obmedzenie priestoru dlžníka na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné exekúciou postihnúť. Zmyslom a účelom zabezpečovacieho opatrenia nariadeného na návrh veriteľa je preto zabrániť, aby dlžník, ktorý napriek výzve veriteľa nezaplatil dlh, nepreviedol na iného svoj nehnuteľný majetok alebo aby v prospech iných osôb nezaťažil svoje nehnuteľnosti. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, posudzuje nielen obavu z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia formou exekúcie (a teda z ohrozenia úhrady dlžnej čiastky), ale aj primeranosť ujmy dlžníka, ktorá by mu navrhovaným obmedzením vznikla, a to aj z dôvodu dodržania zásady proporcionality, zmyslom ktorej je, aby zriadením záložného práva zabezpečovacím opatrením nebola spôsobená ujma na základných právach dlžníka a aby takáto ujma nebola neprimeraná sledovanému cieľu, najmä preto, že takéto opatrenie by sa mohlo zásadným spôsobom dotknúť jeho vlastníckeho práva.

28. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú argumentáciu žalovaného, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k pozemku parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 811 m², ostatná plocha, katastrálne územie U. S. W., obec M. - m.č. U. S. W., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, vo vlastníctve žalovaného. Po preskúmaní rozhodujúcich skutočností vyplývajúcich tak zo samotného návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj z obsahu súdneho spisu, odvolací

súd, v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval, že žalobca osvedčil splnenie predpokladov pre jeho nariadenie.

29. V prvom rade odvolací súd udáva, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie medzičasom doručil žalovanému tak návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako i jeho doplnenie, vrátane všetkých príloh, a teda odstránil to procesné pochybenie, ktoré žalovaný konajúcemu súdu dôvodne vytýkal v odvolaní. Súd prvej inštancie bol totiž v zmysle ustanovenia § 331 ods. 1 C.s.p. povinný už spolu s uznesením, ktorým nariadil zabezpečovacie opatrenie, doručiť žalovanému i návrh žalobcu na jeho nariadenie, vrátane pripojených príloh, čo sprvu opomenul. Žalovaný sa ku skutočnostiam v nich uvedených, ako i k ďalším otázkam vyjadril v písomnom podaní zo dňa 05.11.2019, doručeného konajúcemu súdu dňa 16.09.2020 (viď č.l. 437 a nasl.), a tak realizoval tie procesné práva, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok.

30. Odvolací súd sa v ďalšom nestotožnil s odvolacou argumentáciou žalovaného a je toho názoru, že žalobca vo svojom návrhu v miere nevyhnutnej osvedčil skutočnosti potrebné pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z opisu skutkových tvrdení uvádzaných žalobcom a z listinných dôkazov, ktoré na ich podporu založil do súdneho spisu, je dostatočne zrejmé, že pokiaľ ide o nárok žalobcu voči žalovanému vo veci samej, t.j. nárok na zaplatenie sumy 136.358,80 eura s prísl., tento vyplýva z dohody o ručení, uzavretej medzi stranami (v spojení so zmluvou o úvere uzavretou medzi spoločnosťou V. V., V.R..J.. a žalobcom), v ktorej žalovaný vyhlásil, že ak dlžník nesplní svoj záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi určený dohodou, uspokojí žalobcu v celom rozsahu dlžníkom nesplneného záväzku (článok 3.1. dohody o ručení). Žalobca mal pritom oprávnenie domáhať sa splnenia tohto záväzku žalovaného, za predpokladu, že sám dlžník svoj záväzok nesplnil (článok 4.2 dohody o ručení), t.j. bez splnenia ďalších podmienok. V takom prípade bol žalovaný povinný (podľa článku 4.3. dohody o ručení sa žalovaný výslovne zaviazal - pozn. odvolacieho súdu) zaplatiť dlžnú sumu záväzku po predchádzajúcej písomnej výzve žalobcu, ktorej obsahom bol údaj o dlžnej sume a vyhlásenie, že dlžník záväzok nesplnil riadne a včas. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalobca oznámením o výpovedi úverového limitu zo dňa 21.08.2018 informoval dlžníka o splatnosti poskytnutého úveru, následne ho výzvou zo dňa 04.10.2018 vyzval na úhradu splatného záväzku, ktorú výzvu zaslal na vedomie i žalovanému, ktorého následne osobitnou výzvou zo dňa 12.11.2018, ako i zo dňa 10.07.2019 oboznámil s tým, že dlžník úver splatný ku dňu 28.09.2018, napriek výzve zo dňa 04.10.2018, nesplnil, v dôsledku čoho žalobca požiadal žalovaného ako ručiteľa o zaplatenie tohto záväzku v sume 139.403,80 eura, resp. 136.358,80 eura v stanovenej lehote. Zároveň nemožno opomenúť, že žalobca ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie voči dlžníkovi a spoludlžníkovi v pozícii povinných (konanie vedené súdnym exekútorom F. H. pod sp. zn. 296Ex/306/2019) a na podklade samostatného exekučného titulu (notárska zápisnica) sa domáha uspokojenia svojej pohľadávky, majúcej základ v úverovej zmluve, z majetku povinných (zatiaľ bez úspechu). Žalobca teda osvedčil, že vo vzťahu k dlžníkovi, ako i k žalovanému ako ručiteľovi, realizoval postup súladný s ustanoveniami dohody o ručení, a teda v miere potrebnej osvedčil základ svojho nároku voči žalovanému (na zaplatenie sumy 136.358.80 eura s prísl.), ktorého sa domáha i v konaní vedenom t.č. na Okresnom súde Brezno, pod sp. zn. 7Cb/8/2020; uvedené odvolací súd vyslovil bez toho, aby akokoľvek prezumoval vyriešenie sporu medzi žalobcom a žalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia o veci, je však nutné, aby mal osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie, a teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti, ako je to pri dokazovaní, a v tomto smere postačí, keď sa mu osvedčená skutočnosť javí, vzhľadom na všetky okolnosti, ako nanajvýš pravdepodobná.

31. S poukazom na vyššie uvedené preto neobstojí námietka žalovaného, podľa ktorej konajúci súd nesprávne a tendenčne hodnotil tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, spochybňujúc tak oprávnenosť jeho práva domáhať sa tak plnenia voči nemu, ako i nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca v konaní osvedčil postup súladný s ustanoveniami dohody o ručení, do ktorého rámca patrí realizácia výzvy pre dlžníka na úhradu splatnej pohľadávky, nesplnenie tejto výzvy zo strany dlžníka a následná požiadavka na zaplatenie pohľadávky voči ručiteľovi; v tomto štádiu konania teda hodnoverne osvedčil svoj nárok voči žalovanému. Na túto skutočnosť pritom nemá vplyv tá argumentácia a námietky žalovaného, ktorými spochybňoval konanie žalobcu ako rozporné s dobrými mravmi a s poctivým obchodným stykom (pasivita a nedôslednosť pri zisťovaní majetku dlžníka, opomenutie odporovať právnym úkonom spoludlžníka pri nakladaní s nehnuteľnosťami v jeho

vlastníctve), nakoľko tieto môžu byť uplatnené a stať sa predmetom posudzovania v rámci konania o veci samej. Napokon i v tomto smere žalobca predložil listinné dôkazy osvedčujúce jeho aktivitu v súvislosti s monitorovaním majetkového stavu tak dlžníka, ako aj spoludlžníka, ako i podniknuté kroky v snahe vymôcť uspokojenie svojej pohľadávky (obstaranie zmlúv potrebných pre posúdenie možnosti odporovať právnym úkonom spoludlžníka, výzvy na plnenie pre poddlžníka dlžníka).

32. Za neopodstatnenú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalovaného týkajúcu sa absencie dôvodnosti obavy žalobcu z ohrozenia exekúcie. Tu odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že žalobca vyzval žalovaného na uspokojenie svojej pohľadávky až potom, ako samotný dlžník svoj zmluvný záväzok riadne a včas neplnil, a to ani po jednostrannom uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice. Medzi stranami síce prebiehala vzájomná e-mailová komunikácia, ako aj osobné rokovania, na ktorých žalovaný deklaroval snahu o riešenie situácie, avšak v konečnom dôsledku žalobcovi žiadne plnenie z titulu ručiteľského záväzku, a to ani čiastočne, neposkytol. Navyše v liste zo dňa 19.07.2019 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, po vytknutí, že žalobca nekoná prednostne voči dlžníkovi a spoludlžníkovi, ho informoval, že nedisponuje finančnými prostriedkami na vyplatenie úveru dlžníka, a tento nie je schopný splatiť podľa výzvy zo dňa 10.07.2019. Je teda zrejmé, že žalovaný v situácii, keď mal vedomosť o existujúcej pohľadávke žalobcu voči dlžníkovi, že táto nebola uspokojená z majetku dlžníka, ani spoludlžníka, a žalobca sa domáha jej uspokojenia voči nemu ako ručiteľovi, sám neprejavil reálny záujem plniť svoj ručiteľský záväzok, ani čiastočne, a to i napriek tomu, že preukázateľne disponuje majetkovými hodnotami umožňujúcimi jeho splnenie. Z opísaného správania sa žalovaného a jeho jednotlivých krokov teda mohol žalobca nadobudnúť obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie majetku žalovaného. V tomto smere odvolací súd udáva, že na osvedčenie takej obavy nie je nevyhnutne potrebné, aby žalobca preukazoval úmysel žalovaného smerujúci k dispozícii so svojim majetkom, ku ktorej dispozícii napokon žalovaný i pristúpil, keď podľa údajov v katastri nehnuteľností uskutočnil prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, pre katastrálne územie R. M., na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie S. X. (vo vzťahu k bytu č. 233 a priestoru č. 1) a na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie M. M. (vo vzťahu k bytu č. 13 a priestoru č. 9 a č. 22). Inak povedané, je síce pravdou, že preukázateľne zbavovanie sa majetku bez akýchkoľvek pochybností zakladá dôvodnú obavu, že exekúcia peňažnej pohľadávky bude ohrozená, avšak z hľadiska jazykového výkladu môže takú obavu vyvolať i iná skutočnosť svedčiaca o tom, že žalobca, s ohľadom na správanie žalovaného, nebude v budúcnosti schopný účinne vymôcť peňažný nárok voči nemu; túto okolnosť žalobca osvedčil.

33. A napokon, pokiaľ žalovaný, v snahe vyvrátiť záver o tom, že zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti, nezasahuje do jeho práv nad nevyhnutnú mieru, považoval tvrdenia žalobcu v tomto smere za vymyslené, argumentujúc pritom neznalosťou jeho zámerov s dotknutou nehnuteľnosťou, odvolací súd udáva, že touto svojou argumentáciou nijako nespochybnil dodržanie zásady proporcionality zabezpečovacieho opatrenia, t.j. že medzi hodnotou nehnuteľnosti, ktorú súd prvej inštancie zaťažil záložným právom a hodnotou zabezpečovanej pohľadávky by existoval zjavný nepomer; nariadené zabezpečovacie opatrenie preto hodnotil ako primerané sledovanému cieľu žalobcu, ktorým je zlepšiť svoju pozíciu v súvislosti s prípadnou exekúciou vymáhanej pohľadávky voči žalovanému.

34. S poukazom na vyššie uvedené, po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci boli naplnené predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).